

Alla Jalavapuun

YUP

amor kuuntelee, kun huudat:
amor kuuntelee tarkkaan
amor kuuntelee, kun huudat:
amor kuuntelee tarkkaan...
armollinen on, ja hyvä
tai paha suo pahan maan...
amor on äkkisyvä!
amor vie mukanaan!

kalleimpaankin kaupunkiin on yö

saapuva yö -ajallaan
aurinkomme lämmön vieden
kuun loisteen tuoden tullessaan

miesväen hiukset on hopeaan

ja daamit paljeteissaan sädehtii
lipuu limusiini teatterille,
jossa väki laiskasti liikehtii...

sillä kun joukosta poissa on yksi

voi suurinkin joukko olla yksin niin
ja niinkuin illan tähtitaivasta
vielä tähtivierasta odoteltiin...

joka saavu ei koko yönä,

eikä saavu edes kun taas aamu saa:
ja se väki joka odottaa tahtoo
viikkoja saa odottaa.

sillä hän on vaiti kulkenut

vaiti ovet avannut, sulkenut: huudahtanut
kun on nähnyt neidon sulovartalon
hän on kaiken nähnyt, mikä hyvää on

silloin amor kuuntelee...

sinä livahdit ikkunasta

kerrostalon seinää kiipeilemään
pyjamasillasi, vanha mies,
sydäntalven aikaan synkimpään:

ikkunasi jotenkin lukkiutui,

vaan ei auki ollut rakkaan akkunakaan,
sitä kiljuit kuulle, pidit pirun työnä
rouva luuli että sitten tiistaiyönä...

..näin käy näytelmissä, joissa

vain kaksin kuutamaa katsellaan,
vaivutaan suloisiin suudelmiin

(tai elimiä irti leikataan)

ja taas amor kuuntelee kun huudat..

vaan kalleimpaankin liittoon arki
on saapuva arjen -ajallaan:
se sokean huumen herrat
taluttaa vanhainkotiin vaappumaan.

ja me vain arvaamattomalta

alueelta voimme saada asunnon,
ja meitäkin varoituksitta viedään...
siis siihen pyri, mikä hyvää on.